

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra HERR PANTHAKAKS HISTORIE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 55. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353512188160.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Portneren ved dette Slot, var til Herr Panthakaks Lykke, mod alle Portneres Natur, menneskelig, ja, det som meere var, paa sin Maade høflig. Vel standsede han naturligviis noget, ved saa uformodentlig at see et splitternøgent og overblødt Menniske, men han slog ikke Porten i for Næsen af ham - Han opholdt ham ikke engang meer end et halvt Korteer med Spørgsmaal, førend han erindrede, at han formodentlig maatte fryse, og førte ham ind i sin Stue - Portner-Konen, et ungt muntert Fruentimmer, havde al Umage af Verden for at blive rød og at bare sig for at lee, da hun med et saae et Menniske i slig en Tilstand at gjøre en 56 Jydske-Fransk Compliment over den anden for hende - Men intet var at ligne ved den gode Panthakaks Undseelse og Forvirrelse - Ligesom Struds-Fuglen skjuler sit Hoved naar den er paa Flugt, og troer at den er fuldkommen usynlig, naar den ikke kan see selv; saaledes holdt han begge Hænderne for Øynene - en Forsigtighed, som Portner-Konen glemte, endskjønt det egentlig kun var hende, som den kunde være af nogen Nytte for - Endelig besindede hun sig, at hun i det mindste burde skjende paa sin Mand - Pfui! - sagde hun - at bringe et nøgent Menniske herind, uden at sige mig det i Forveyen - Men det ligner dig - Nu nu, svarede den ærlige Portner, en indfødt Schweytser, hvem kunde tænke paa dig? - Seer du da ikke at Mennisket bløder? - Og saa er vi ja alle Mennisker - og saa har du vel seet saa meget før - og hvad er det saa meer? - Giv ham en af mine Skjorter - mine guule Skind-Buxer - et Par Strømper og sligt - det er den korteste Maade at forekomme al Forargelse paa - - Konen, der i sig selv var en god Kone, og da hendes første Forundring var forbi, bar virkelig Medynk med Panthakaks Tilstand, fandt at hendes Mand havde Ret - hun gik videre, og varmede selv Viin, og toede Blodet af ham med sine egne Hænder, som hun sagde, for Skjortens Skyld - Og nu begyndte han efterhaanden meer og meer at ligne et Menniske, og da han havde faaet to eller tre gode Hjerte-Styrkninger, var han allerede || i Stand til at fortælle sin bedrøvede Tildragelse med nogen Sammenhæng - Men hvor ofte maatte han ikke fortælle den? - Fra Løberen til Secretairen, fra Trappe-Tøsen til Gouvernanten, havde det tusind-tungede Rygte og en naturlig Nysgjerrighed bragt alle Slottets Folk en efter anden ned i Portnerens Stue - Og ligesaasnt kom, som ikke havde været der før, maatte han begynde sin Historie forfra - Dog dette var selv en Hjertestyrkning for Panthakak -